

Život po povrchu plyne, lehce plyne,
v blýskavých pěnách však to není, na povrchu ne,
je to v člověku, je to v každém zdvihu,
kterým přemáhá zemskou tíhu,
je to v námaze, s níž dává pevný tvar
každé hodině, každému dni, na které číhá zmar,
je to v námaze, která nás třeba drtí, která nás láme,
je to v námaze, s níž člověka ze sebe dobýváme,
je to v námaze bez zastavení a pokoje,
v námaze, pro niž jedno srdce málo je,
je to v námaze rodičky, je to
v námaze, s kterou jaro porodí léto,
v tom to je – ž i v o t, jinde ne,
ó chvíle propasené,
ó chvíle ztracené.

Fr. Hrubín

FRANTIŠEK HRUBÍN (17. 9. 1910 – 1. 3. 1971), velký český básník, dramatik, prozaik a překladatel. Hlavní těžiště jeho literární tvorby bylo v poezii – připomeňme alespoň tituly Nesmírně krásný život, Motýlí čas, Chléb s ocelí, Hirošima, Jojoba noc, Můj zpěv a epické básnické skladby Romance pro křídlovku a Lešanské jesličky. Vedle významné poezie věnované dětem je autorem dvou prozaických knížek Zlatá reneta a U stolu, jakož i znamenitých překladů např. Rimbauda, Verlaina, Puškina a j. V oblasti dramatické tvorby jsou všechny tři Hrubínovy hry – Srpnová neděle, Křišťálová noc a Oldřich a Božena – mimořádným přínosem pro soudobé české divadlo.

Ladislav Mazák

Vytiskly Moravské tiskařské závody, n. p., provoz 26 Valašské Meziříčí.

Klub pracujících ROH Sklářny Karolinka, divadelní soubor
uvádí v rámci oslav 30. výročí socializace vesnice

František Hrubín

KŘIŠŤÁLOVÁ NOC

Hra o čtyřech dějstvích

Režie: Alois Hajda, režisér DP Gottwaldov, j. h.
Asist. režie: Jan Orság
Scéna: Jaroslav Kovanda j. h.
Jar. Šinkmajer, J. Králík a J. Šarf
Světla: Pavel Bitala
Zvuk: Milan Filgas
Rekvizity: Jar. Šinkmajer
Text sleduje: Dana Janíková

Premiéra 29. prosince 1978

KP ROH Sklářny Karolinka

Osoby a obsazení:

Tonička	Dana Válková
Alois Struna	Jan Orság
Strunová, jeho žena	Marie Šustková
Jenda jejich děti	Libor Křenek
Mirek	Antonín Bitala
Josef Struna	Stanislav Šulák
Olga, jeho žena	Hana Šustková

Představení řídí: Jaroslav Šinkmajer

Přestávka po druhém dějství

Autorská poznámka na okraj

Text je jenom jednou ze složek uměleckého útvaru, kterému říkáme divadelní představení, proto je sám o sobě těžko postižitelný měřítky, která klademe na jiná literární díla. Jsem stále víc přesvědčen, že je jenom jakýmsi latentním záznamem melodie, která čeká na své rozvíjení a na své interprety. Je tím ztížena srozumitelnost hry pro čtenáře textu, ale o to bohatší zážitek může pak mít divák, zdaří-li se představení. Pokaždé, když jsem odcházel ze zkoušek na Křišťálovou noc, jsem znovu cítil, že autor, mnohomluvným rozvíjením myšlenky a akce suplující onen třetí rozměr, jehož zdárné vyvedení je v silách a umění herců a režiséra, podceňuje jejich schopnosti. Bylo-li mým úmyslem, aby vámi komedie otřásla, jako otřese letní bouřková přeháňka hrušni, teprve provedením hry může být ten úmysl splněn. Je to zdravý úmysl? Zajisté. Něco se vyčistí a vyjasní. Jen pesimista a člověk malé víry se už napřed chytá za hlavu: Proboha, nevyvrátí ten otřes strom? Ne, nevyvrátí, jen shodí pár nahnilých padanek, které už dávno měly být dole! Kdo si je jist (nebo jehož jistota nemá ještě větší přirozenost a nesklouzne hned, jak na ni dopadne letmý stín), ten ví: nový život v nás už drží svými kořeny pevně a hluboko a je den ode dne košatější. Bakteriím netečnosti, malosti v cílech, nedůvěry v poslání člověka, bakteriím sobectví, povrchnosti a skleslosti nedejme ani hodinu z života, aby ji rozložily až k odumření. A to, co už pahlvátily, se nebojme z košaté koruny shodit a setřást – teď, hntd teď! – ať už ten vítr s sebou vezme třeba hrst listů a poláme pár větviček! Není to lehké, nedovolí ti to odpočinout si, odderhnout, máš-li si činně uvědomovat své poslání: každou vteřinou pro život, každou vteřinou proti smrti. Lehčí je neshat se strkat po povrchu, ale –